NBA

آیا کوین دورانت بهترین بازیکن فصل می‌شود؟

روزهای سخت KD

روز شنبه بود که یک طرفدار به جمال کرافورد گفت: «یک نامزد عنوان بهترین بازیکن فصل را نام ببر که کسی درباره‌اش حرف نمی‌زند». او هم در توییتر جواب داد: KD.

از همین حالا مشخص است که کوین دورانت می‌خواهد برای دومین بار برنده عنوان ارزشمندترین بازیکن فصل شود. او ۱۸ ماه را به دلیل مصدومیت تاندون آشیل از دست داده بود و حالا در شش بازی به میدان رفته است. او در این دیدارها میانگین ۲۸/۲ امتیاز، ۷/۰ ریباند و ۴/۸ پاس گل را در ۳۴/۱ دقیقه ثبت کرده است. تیم بروکلین نتس در هنگامی که دورانت داخل میدان بوده، ۷۵ امتیاز بیشتر از رقیبان کسب کرده است.

تنها مسأله این است که آنها ۳ برد و ۴ باخت داشته‌اند و در دیدارهای اخیر دو شکست پیاپی را تجربه کرده‌اند.

دورانت البته در باخت ۱۲۳ بر ۱۲۲ مقابل واشنگتن ویزارد زمایش خوب خود را داشت و در ۳۸ دقیقه، ۳۰ امتیاز کسب کرد، ۱۱ ریباند داشت و هفت پاس گل داد. با این حال، او از اینکه شش بار توپ را لو داده که منجر به امتیاز برای حریف شده عصبانی بود. او در نشست خبری پس از بازی گفت: «بیش از حد با تعصب بازی کردم.»

لیدر تیم باید مسئولیت‌پذیر باشد و KD در دقیقه پایانی بازی، چند ضربه را از دست داد، از جمله یک پرتاب در فاصله ۱/۵ ثانیه مانده به پایان مسابقه که اگر گل می‌شد، نتیجه را به سود نتس برمی‌گرداند. او همچنین در زمانی که ۱ دقیقه و ۲۱ ثانیه به پایان بازی مانده بود، دو پرتاب آزاد را از دست داد.

البته جالب است که دورانت دوباره فوق ستاره شده است و به جایی برگشته که از او به خاطر دستمزدی که می‌گیرد انتقاد می‌کنند. کایری اروینگ، دیگر بازیکن تیم هم در فاصله ۵/۹ ثانیه به پایان مسابقه، یک ضربه سه امتیازی را از دست داد. او ۳۰ امتیاز گرفت، ۱۰ پاس گل داد و پنج ریباند داشت اما این عملکرد عالی به نتیجه نرسید.

البته دلیل باخت نتس، بازی دورانت نبود. اروینگ هم همینطور. بازیکنان نتس بار دیگر در دفاع فاجعه‌بار عمل کردند و اجازه دادند ۵۸ امتیاز از داخل منطقه رنگی به ثمر برسد و ۲۰ بار هم توپ را لو دادند که منجر به امتیاز شد. از این تعداد، ۹ لو دادن توپ در کوارتر سوم روی داد اما اگر یکی از این دو نفر آن ضربات لحظات آخر را به امتیاز تبدیل می‌کردند، بسیار راحت‌تر می‌شد با مشکلات دفاعی کنار آمد.

دورانت و اروینگ صحبت‌های فراوانی با هم تیمی‌هایشان داشتند. دورانت بین دو نیمه از جو هریس خواهش کرد که بی‌دلیل در دفاع به او کمک نکند. در کوارتر سوم و پس از آنکه توماس برایانت و روی هاچیمورا چند امتیاز آسان به دست آوردند، اروینگ درخواست وقت استراحت کرد. استیونس که از این فصل مربی نتس شده، به شکلی عجیب ترجیح می‌دهد وقتی تیمش اشتباه می‌کند، به بازی ادامه دهد و دوست ندارد که بازی را متوقف و روند خوب حریف را قطع کند. نش باید در این زمینه بهتر عمل می‌کرد و تیم او تنها چند بار برابر تیم راسل وست بروک و براندلی بیل درخواست توقف بازی را داد.

به جز جارت آلن (۱۴ امتیاز، ۱۱ ریباند، ۴ بلوکه کردن)، نیمکت بروکلین عملاً هیچ کاری نکرد. کاریس له‌ورت که هنوز با نقش خود به عنوان بازیکن ششم (ذخیره‌ای که بیشتر از بقیه بازیکنان نیمکت‌نشین بازی می‌کند) کنار نیامده است، برای سومین بازی پیاپی در پرتاب‌ها ناموفق بود. او در این سه بازی میانگین تنها هشت امتیاز را کسب کرده است. نتس در ۱۷ دقیقه‌ای که لاندری شامت در زمین حضور داشت، ۱۵ امتیاز کمتر از حریف کسب کرد. جای خالی اسپنسر دین ویدی در بروکلین حس می‌شود. البته هر تیم دیگری هم که بود، از مصدومیت بلندمدت چنین بازیکنی آسیب می‌دید.

هر شب به نظر می‌رسد که KD می‌خواهد ثابت کند که یکی از بهترین بازیکنان دنیا است. پاس‌های او برای یک پوینت گارد ۲/۱۳ متری عالی است. پاس او که با پرتاب تیموته لوواوو-کاباروت نتیجه را ۱۲۲ بر ۱۲۱ کرد، فوق‌العاده بود اما نتس سپس یک اشتباه دفاعی داشت و در نهایت بازی را باخت.

البته بازیکنان دیگری نامزد عنوان بهترین بازیکن فصل هستند و اگر کوین دورانت می‌خواهد برای دومین بار این عنوان را از آن خود کند، باید واقعاً تلاش کند تا لیاقتش را داشته باشد.

منبع: فوربز

میلان- یوونتوس، ساعت ۲۳:۱۵

بی‌زلاتان، بارونالدو

یوونتوس برای قرار گرفتن در کورس قهرمانی و رسیدن به دهمین عنوان پیاپی در سری A در بازی امشب برابر میلان فرصت اشتباه ندارد. روسونری با پیروزی یکشنبه شب جایگاه خود را در صدر جدول حفظ کرد در حالی که تیم همشهری اینتر را با یک امتیاز اختلاف پشت سر خود می‌بیند اما همین که بعد از ۱۵ بازی ۳۷ امتیاز گرفته، یعنی واقعاً مدعی قهرمانی است. حالا باید از تیمی پذیرایی کند که پنجمی جدول برایش رتبه آشنایی نیست اما با آندره‌آ پیرلو دوران گذار را سپری می‌کند، ۱۰ امتیاز عقب است و یک بازی کمتر انجام داده.

میلان در بازی با بنونتوی تازه دسته اولی شده، تنها به لطف انگیزه فوق‌العاده خودش را از مخمصه نجات داد در دیداری که ساندرو تونالی در نیمه اول اخراج شد و با پنالتی فرانک کسیه و گل رافائل لیائو که همچنان به جای زلاتان ابراهیموویچ مصدوم، ایفای نقش می‌کند، به پیروزی رسید. این بازی نه تنها قدرت ذهنی تیم استفانو پیولی را ثابت کرد بلکه نشان داد این تیم یارای مقاومت در برابر فشار را نیز دارد.

بعید است در بازی امشب حتی در برابر تیمی بسیار بزرگتر و پرافتخارتر، جان لوییجی دونارومای با ۲۵ ضربه مواجه شود اما به همین اندازه احتمال اینکه یک بازی هجومی صرف برابر رقیب قدیمی‌اش به نمایش بگذارد، کم است. خط حمله این تیم نظرها را به خود جلب کرده اما سومین خط دفاعی برتر لیگ هم هستند. حتی بدون «کینگ زلاتان» روند خارق‌العاده زدن حداقل ۲ گل در بازی‌های لیگ را به ۱۷ بازی رسانده‌اند ضمن اینکه از اسفند گذشته در لیگ شکست نخورده‌اند (۲۷ بازی). حالا برای تیفوسی‌های تشنه موفقیت این تیم که هیچ چیز را بیشتر از عقب نگه داشتن اینتر و ممانعت از رسیدن یوونتوس به دهمین قهرمانی دوست ندارند، از دست دادن این رکورد غیرقابل تصور است. مهاجم ۳۹ ساله سوئدی تا قبل از مصدومیت عضلانی ۱۰ گل برای تیمش زده بود اما بدون او هم پنج برد و دو تساوی به دست آورده‌اند.

کریستیانو رونالدو، فوق ستاره یوونتوس با دو گلی که در برد ۴ بر یک برابر اودینزه زد، حالا با ۱۴ گل- شامل شش دبل- به تنهایی در صدر جدول گلزنان لیگ قرار گرفته و برای مهم‌ترین بازی فصل یوونتوس تا اینجا آماده شده است اما انکای بیش از حد به گلزنی رونالدو- یوونتوس ششمین خط حمله برتر لیگ است با ۲۹ گل زده- شانس این تیم را برای کم کردن فاصله با صدرنشین کم می‌کند. از همین‌جا دلیل فاصله دورقمی بیانکونری با میلان روشن می‌شود. یوونتوس در ۱۴ بازی شش تساوی داشته که سه تا از آنها در غیاب بهترین بازیکن تیم برابر تیم‌های کروتونه، بنونتو و هلاس ورونا بوده. آخرین بار که تیم در چنین مقطعی این همه تساوی داشته در فصل ۲۰۰۲-۲۰۰۱ بود که در نهایت با هدایت اسطوره باشگاه، مارچلو لیپی قهرمان شدند. اگر قرار باشد در نخستین فصل مربیگری چنین دستاورد بزرگی دوباره رخ دهد، یوونتوس نه تنها باید در برابر خط حمله فوق‌العاده مؤثر میلان مقاومت کند بلکه به روند ناکامی برابر تیم‌های بزرگ لیگ پایان دهد. این تیم در سه بازی خود برابر رم، لاتزیو و آتالانتا در این فصل نتیجه‌ای بهتر از تساوی نگرفته. هر سه امتیاز بازی در سن سیرو مهم است حتی در این مقطع از فصل بنابراین اگر ستاره‌هایی مانند پائولو دیبالا و آرون رمزی کمتر از حد خود بازی کنند، وزن بازی به نفع تیم باانگیزه و شاداب میلان سنگین می‌شود.

میلان آخرین قهرمان لیگ ایتالیا بعد از سیطره بی‌چون و چرای یوونتوس است.

اخبار تیمی

هر دو تیم بازیکنان کلیدی را برای این مسابقه در اختیار ندارند اما پیولی با وضعیت بدتری مواجه است چون علاوه بر زلاتان، اسماعیل بن ناصر، متئو گابیا و الکسیس سالمیکرز در آخرین جلسه تمرین جدا از دیگران بودند و احتمالاً به این مسابقه نمی‌رسند. تونالی هم محروم است و شاید به جای او راده کرونیچ در خط میانی قرار بگیرد.

یوونتوس هم دومین گلزن خود، آلوارو موراتا را به خاطر مصدومیت عضلانی و الکس ساندرو را به دلیل ابتلا به ویروس کرونا ندارد، دانیلو جای خالی مدافع کناری برزیلی را پر می‌کند و دیبالا در خط حمله بازی می‌کند. از خوشبختی پیرلو، خوان کوادرادو و آدرین رابیو از محرومیت برمی‌گردند و می‌توانند در ترکیب اصلی باشند؛ کوادرادو در دفاع راست و رابیو در رقابت با رودریگو بنتانکور در خط میانی.

ترکیب احتمالی

میلان: دوناروما؛ کالابریا، کیائر، رومانیولی، هرناندس؛ کرونیچ، کسیه، کاستیخو، چالهان اوغلو، لیائو؛ ربیچ

یوونتوس: شزنی؛ دانیلو، بونوچی، دلیخت، کوادرادو؛ مک کنی، بنتانکور، رمزی؛ کیزا؛ دیبالا، رونالدو

منچستریونایتد- منچسترسیتی، ساعت ۲۳:۱۵

سکوی پرش سولشر

گزارش

مارک آگدن

منچستریونایتد بیشتر سال‌های یک دهه اخیر را زیر سایه منچسترسیتی بوده. قهرمانی جام حذفی سال ۲۰۱۱ اولین از ۱۱ جام معتبری بود که نیمه آبی شهر بعد از ۳۵ سال بی‌جامی به دست آورد و جذابیتش وقتی بیشتر شد که سیتی با پیروزی برابر تیم سر الکس فرگوسن در نیمه‌نهایی مسیرش را هموار کرد.

حالا که اوله گونار سولشر تیمش را برای بازی امشب برابر تیم پپ گواردیولا در نیمه‌نهایی جام اتحادیه آماده می‌کند، آیا موفقیت در این بازی می‌تواند نویدبخش شروع یک امپراتوری جدید در اولدترافورد باشد. پیروزی سال ۲۰۱۱ در دربی در ویمبلی نخستین غلبه سیتی بر یونایتد در راه رسیدن به قهرمانی بعد از دهه ۷۰ بود. تک گل یحیی توره در آن بازی نه تنها زمینه پیروزی برابر استوک در فینال را فراهم کرد بلکه مقدمه‌ای شد برای اینکه فصل بعد نخستین قهرمانی‌شان در لیگ برتر را به دست آورند و یک ذهنیت پیروزی در این تیم شکل بگیرد که تا امروز ادامه یافته است بدون اینکه فروکش کند.

از آن بازی بود که روبرتو مانچینی و تیمش متوجه شدند می‌توانند یونایتد را از قله فوتبال انگلیس به زیر بکشند؛ سیتی از آن موقع چهار قهرمانی لیگ به دست آورده در مقایسه با دو قهرمانی یونایتد- که آخرینش در سال ۲۰۱۳ بوده- و در هر یک از هفت فصل اخیر در رده‌بندی پایان فصل بالاتر از تیم نیمه قرمز شهر قرار گرفته است.

علاوه بر آن، سولشر فصل گذشته مسئول سه شکست تیمش در نیمه‌نهایی جام‌های مختلف بود و این وظیفه‌اش را سخت و سنگین‌تر می‌کند؛ او باید مردانش را رشد دهد تا در رقابت‌های بزرگ زیر فشار کمر خم نکنند و ثابت کنند که می‌توانند دوباره قهرمان شوند.

تردیدی نیست که یونایتد تیم قابل احترامی شده و ناکامی‌های دو سال اخیر (علاوه بر باخت‌ها در نیمه‌نهایی جام اتحادیه و جام حذفی و لیگ اروپا، در لیگ قهرمانان این فصل پایان بسیار بدی داشت و در مهرماه در خانه به تاتنهام ۶ بر یک باخت) را تا حدی جبران کرده و با امتیاز برابر نسبت به لیورپول صدرنشین و با یک بازی کمتر در رده دوم لیگ قرار گرفته است، این یعنی واقعاً امید دارد تا آخر برای قهرمانی بجنگد.

برونو فرناندز از ۱۲ ماه قبل که از اسپورتینگ لیسبون آمده یکی از ستاره‌های تیم بوده، مارکوس رشفورد به روند رو به رشد خود ادامه داده و یکی از مهاجمان تراز اول اروپا حساب می‌شود، همینطور در تیم، ثبات شکل گرفته و باور رشد کرده است.

اما پیشرفت باید در یک جایی به نتیجه منجر شود و یونایتد سولشر باید پشت در ایستادن و در زدن را متوقف کند و راهی واقعی برای ورود پیدا کند.

فصل قبل یونایتد در نیمه‌نهایی جام اتحادیه به سیتی، در جام حذفی به چلسی و در لیگ اروپا به سویا باخت. این تجربه دردناک یادآوری کرد که چطور باشگاه در سال‌های اخیر افت کرده و در تضاد کامل با تیم فرگوسن است که در ۱۹ نیمه‌نهایی اولش در جام‌های حذفی داخلی به پیروزی رسید تا اینکه این روند در سال ۲۰۰۵ به وسیله چلسی ژوزه مورینیو در جام اتحادیه به پایان رسید.

سیتی هم بارها در آخرین بازی‌ها فرصت را از دست داده تا بتواند به فرمول پیروزی برسد. باخت در نیمه‌نهایی جام اتحادیه سال ۲۰۱۰ برابر یونایتد از سوی فرگوسن یک پیروزی مهم ارزیابی شد که بزرگی تیمش را ثابت کرد اما به سیتی انگیزه مضاعف داد برای اینکه اوضاع را به نفع خودش تغییر دهد.

یونایتد باید از ناکامی فصل قبل به عنوان سوخت موتور انگیزه و اراده تیم بهره بگیرد ضمن اینکه بازی امشب چیزی بیشتر از رسیدن به فینال است و پای مقابله با سیتی در یک موقعیت «ببر یا نابود شو» در میان است. سولشر آمار بسیار خوبی برابر گواردیولا دارد، با سه پیروزی، یک تساوی و یک باخت در پنج بازی آخرشان اما آن یک شکست حیاتی بود چون در بازی رفت نیمه‌نهایی جام اتحادیه، نتیجه ۳ بر یک رقم خورد و سیتی حاشیه امنی به دست آورد که باخت یک بر صفر بازی برگشت هم ویرانش نکرد.

یونایتد می‌تواند به درستی ادعا کند در موازنه قدرت در زمین فوتبال با سیتی تعادل را ایجاد کرده اما اگر قرار باشد تعداد جام‌ها مقایسه شود از سال ۲۰۱۷ که یونایتد در لیگ اروپا قهرمان شد و آخرین جام را به اولدترافورد آورد، سیتی شش قهرمانی به استادیوم اتحاد برده است.

سیتی نشان داده چطور یک برد بزرگ می‌تواند ماشه موفقیت را بچکاند. حالا نوبت یونایتد است که ثابت کند برنده بالفطره است. بازی امشب فرصتی عالی است برای اینکه گام بعدی را بردارد.

منبع: ESPN

نبرد جاستین بیبر و تام کروز در قفس UFC

جاستین بیبر خواننده کانادایی و یکی از معروف‌ترین سلبریتی‌های آمریکای شمالی، رجزخوانی‌هایش برای تام کروز را از سر گرفت و یک جنگ روانی جدید به راه انداخته تا هنرپیشه هالیوودی را برای قبول مبارزه با او تحریک کند. جنگ این دو سلبریتی از سال ۲۰۱۹ آغاز شد وقتی که بیبر، کروز را به یک مبارزه UFC دعوت کرد. در آن سال آری امانوئل، مدیرعامل آژانس «اندور» که مالک UFC است و دانا وایت رئیس این مسابقات، حتی با اسکوتر براون، مدیر برنامه‌های بیبر تماس‌هایی برای برگزاری این مبارزه هم داشتند. ظاهراً بیبر ۲۶ ساله هم شدیداً به انجام این مبارزه با کروز ۵۸ ساله راغب است اما شرایط برگزاری چنین مبارزه‌ای هرگز فراهم نشده چرا که کروز پاسخی به این درخواست نداده است. بیبر اما ظاهراً خیلی تمایل دارد با رجزخوانی‌هایش کروز را به رینگ بوکس یا اکتاگون (قفس هشت ضلعی مسابقات یوافسی) بکشاند و به همین دلیل هم او تصویر مونتاژی از خودش و کروز روی رینگ بوکس منتشر کرده و در کنار آن نوشته است: «تام کروز از رده خارج شده است.» بیبر ظاهراً علاقه زیادی به بوکس دارد. او چندی پیش یک موزیک ویدئویی منتشر کرد که در آن حرکات راکی بالبوئا (سیلوستر استالونه در سری فیلم‌های راکی) را تقلید می‌کند و مهارت‌های خود در رشته بوکس را هم به رخ می‌کشد. در اوج این کلیپ او حریفش را نقش بر زمین می‌کند. بیبر حتی سابقه همکاری و درس گرفتن از فلوید می‌ودر، قهرمان بوکس سبک وزن جهان را هم دارد.

مصاحبه

دغدغه‌های فرگوسن برای نجات فوتبال:

داوری فاجعه شده است

سرالکس فرگوسن در آستانه سال جدید میلادی هفتادونهمین سالروز تولدش را هم جشن گرفت. اکنون نزدیک به ۸ سال از زمانی که او بازنشسته شد می‌گذرد اما این مرد اسکاتلندی ذره‌ای از توجه و علاقه‌اش به فوتبال که در روزهای تاریخ‌سازی‌اش در منچستریونایتد داشت کم نشده است. این روزها هم فوتبال با مسائلی دست و پنجه نرم می‌کند که ذهن فرگوسن را درگیر کرده است. یکی از مهم‌ترین آنها بحران افزایش زوال عقل در میان فوتبالیست‌هاست که اخیراً تحقیقات در مورد این موضوع نتایج نگران‌کننده‌ای داشته است. معضل نگران‌کننده دیگر که جذابیت فوتبال را نشانه گرفته، استفاده از کمک داور ویدئویی (VAR) است که در انگلیس بیش از هر جای دیگری جنجال‌ساز بوده است.

سرمربی افسانه‌ای باشگاه منچستریونایتد می‌گوید این وظیفه او و رسالت فوتبال است که کاری برای برطرف کردن معضلات این روزهای این رشته انجام دهند.

فرگوسن گفت: «این یک فاجعه جهنمی است. من بازی هفته قبل لیدز و برنلی را تماشا کردم. گل برنلی مردود اعلام شد در حالی که بازیکن خود این تیم بود که از سوی دروازه‌بان حریف مورد خطا واقع شد. باورنکردنی بود.»

برای فرگوسن اما معضل نگران‌کننده‌تر کشف سرنخ‌هایی در مورد ارتباط افزایش احتمال ابتلا به زوال عقل و فوتبال بازی کردن است.

اینکه فرگوسن خودش بخواهد آستین‌ها را بالا بزند و کاری انجام دهد قابل درک است. تیم محبوب او منچستریونایتد هم از آثار مخرب بحران زوال عقل در امان نبوده است.

پس از مرگ نابی استایلز در ماه اکتبر سال گذشته، خانواده او مغزش را وقف انجام مطالعات و تحقیقات پزشکی کرده و آن را در اختیار دکتر ویلی استوارت قرار دادند؛ کسی که مطالعات ادامه‌دارش در دانشگاه گلاسکوی اسکاتلند تا همین الان هم نتایج هشداردهنده‌ای درباره افزایش خطرات تهدیدکننده سلامت فوتبالیست‌ها داشته است. این نتایج هم دکتر استوارت، هم جان فرزند استایلز را به این یقین رسانده است که ضربات سر مسبب آغاز زوال عقل پدرش شده بود.

در اواخر سال گذشته بود که اعلام شد سربابی چارلتون هم به این بیماری مبتلا شده است. چندی پیش هم یکی از پایه‌های اصلی دفاع فرگوسن، گری پالیستر به دیلی میل گفت که نگرانی‌های خاص خودش را درباره ابتلا به این بیماری دارد و اینکه در تمام طول دوران بازی‌اش با بیماری میگرن دست و پنجه نرم می‌کرد.

فرگوسن گفت: «این معضل فوتبال را در بر گرفته است. جف آستل، مارتین پیترز، ری ویلسون و یونایتد هم با بازیکنانی مانند نابی و بیل فولکس از این آسیب در امان نبوده‌اند. خیلی غم‌انگیز است. بابی چارلتون هم مدتی است که اوضاع و احوال خوبی ندارد. با فوت نابی و معایناتی که روی بابی صورت گرفت، درهایی باز شده است. آمارها قابل توجه هستند. باید آگاهی‌بخشی صورت بگیرد. من نمی‌دانم اتحادیه بازیکنان حرفه‌ای دارد چه کار می‌کند اما اتحادیه مربیان لیگ نگران است و عملکرد ریچارد بیوان (مدیر اجرایی) تا الان در این مورد عالی بوده است.»

فرگوسن خود در دوران بازی‌اش یک مهاجم ششدانگ بود که بیش از همه به توانایی گلزنی‌اش با ضربات سر در تیم‌هایی مانند رنجرز، دانفرملاین و فالکرک معروف بود. او حالا متوجه شده است که آن ضربات چه خطراتی برای او داشته است. او گفت: «آن توپ‌های چرمی، وقتی خیس می‌شدند و آب داخل‌شان می‌رفت، مثل این بود که داری به یک گلوله توپ جنگی سر می‌زنی. واقعاً سنگین بودند. من کلی با سرم به توپ ضربه زدم اما خدا را شکر توپ هنوز به من ضربه نزده است. با این حال باید دید چه کاری می‌توانیم برای کمک به فوتبالیست‌ها انجام دهیم. وظیفه فوتبال است که این موضوع را مدنظر داشته باشد. افرادی مانند من که زندگی‌شان را مدیون فوتبال هستند، باید ببینند آیا راهی هست که بتوانیم این مشکل را حل کنیم.»

گزارش

تلاش‌های دینا رحمان، ستاره فوتبال زنان

از شکستن رکوردهای گینس تا مبارزه برای برابری حقوق

عشق دینا رحمان به فوتبال او را از انگلیس به مصر، بحرین، تانزانیا و کشورهای دیگر کشانده است. او در سال ۲۰۱۷ با ۳۲ زن از ۲۰ کشور از کوه کلیمانجارو بالا رفت تا با آنها در یک زمین آتشفشانی در ارتفاع ۵۷۲۰ متری فوتبال بازی کند. این زنان ۱۵ تا ۵۵ سال سن داشتند و بین آنها هم ورزشکار آماتور بود و هم حرفه‌ای و آنها رکورد گینس در زمینه بازی فوتبال در ارتفاع بالا را به نام خود ثبت کردند. او در سال ۲۰۱۸ هم از سوی شاهزاده علی به اردن دعوت شد تا در پایین‌ترین نقطه دنیا، یعنی بحرالمیت، در ۴۳۰ متر پایین‌تر از سطح دریا فوتبال بازی کند.

او در مجموع پنج رکورد جهانی در اختیار دارد. در دسامبر ۲۰۲۰ بود که او رکورد بیشترین پنالتی گل شده در ۲۴ ساعت را از آن خود کرد. دو رکورد دیگر او به این ترتیب است: حضور در بزرگ‌ترین بازی پنج نفره فوتبال که در آن ۸۰۰ بازیکن در پنج روز به مصاف هم رفتند، از جمله یک بازی هفت‌ساعته که تیم رحمان در طول شب انجام داد و حضور در دیداری ۱۱ نفره با بیشترین ملیت حاضر در زمین.

در نگاه اول، رحمان فردی مشتاق به نظر می‌رسد که دستاوردهای زیادی داشته است. او تبدیل به اولین زنی شد که در اروپا از راه بازی فوتبال کسب درآمد می‌کند و در سال ۲۰۰۰ اولین دستمزد فوتبال زنان در اروپا را از فولام دریافت کرد. او برای دو تیم ملی انگلیس و بحرین بازی کرده است. رحمان ۳۷ ساله که همچنان بازیکن تیم ملی بحرین است، حالا آکادمی خودش را دارد که با همسرش، پل آن را اداره می‌کند. او در دوران بازی‌اش به باشگاه‌ها کمک کرده آکادمی‌هایشان را پرورش دهند. رحمان در بحرین زندگی می‌کند. او از سال ۲۰۱۰ که به این کشور رفت، لیگ زنان را راه‌اندازی کرد و تیم‌های کشورهای همسایه را دعوت کرد. او در سال گذشته هم تصمیم گرفت به لندن برود تا در اولترا ماراتن لندن تا برایتون شرکت کند.

کمتر کسی حاضر می‌شود ۲۴ ساعت پشت سر هم پنالتی بزند اما رحمان از این کار دو انگیزه داشته است. او در سطح شخصی، همیشه دوست دارد فراتر از گذشته برود. خود او گفته که همیشه به دنبال این است که ماجراجویی بعدی‌اش را آغاز کند اما انگیزه دیگر او مهم‌تر است. رحمان در کنار اعضای سازمان غیرانتفاعی «زمین بازی برابر» می‌خواهد به زنان و دختران نشان دهد که از پس هر چالشی برمی‌آیند.

در جریان ۲۴ ساعت پنالتی زدن او، سازمان «زمین بازی برابر» سخنرانی‌هایی در زمینه برابری زنان در فوتبال و حمایت از سازمان‌های فعال در زمینه ورزش دختران را پخش کرد. این سازمان کارهایی که در این زمینه در دنیا انجام شده را نیز نشان داد.

رحمان متولد فولام در انگلیس است. او در هفت‌سالگی فوتبال را آغاز کرد و تنها دختری بود که فوتبال بازی می‌کرد. او با پسران تمرین می‌کرد تا اینکه کمی بعد، یک تیم دختران به راه افتاد و او در آن بازی کرد. رحمان می‌گوید: «به نظرم این موضوع باعث شد که رشد من سریع‌تر اتفاق بیفتد. من باید محکم و قوی بازی می‌کردم. خوشبختانه خوب بودم و پیشرفت کردم.»

رحمان در دوران بازی‌اش یک بار دچار مصدومیت رباط صلیبی شد و به همین دلیل موقتاً بازی را کنار گذاشت و به مربیگری در آرسنال پرداخت. او سپس برای پنج روز به بحرین رفت. در آنجا بود که به او پیشنهاد هدایت آکادمی شد و او با همسرش، پل به این کشور رفت. او در ابتدا تنها دو دختر را آموزش می‌داد، تا اینکه در عرض چند سال، تعداد شاگردانش به ۱۰۰ نفر رسید. او و همسرش در نهایت آکادمی تکرز را راه‌اندازی کردند که هشت شعبه دارد، ۱۰ نفر به صورت تمام‌وقت برایشان کار می‌کنند و بیش از ۲۰۰ دختر در آن حضور دارند.

او این مسئولیت را برای خود قائل است که الگوی دختران باشد و به همین دلیل بود که به سراغ ثبت رکوردهای گینس رفت. او در ابتدا می‌خواست رکورد ۲۴ ساعت پنالتی زدن متعلق به یک تیم باشد اما به دلیل شیوع ویروس کرونا، مجبور شد تنها این کار را انجام دهد. رکورد جهانی بیشترین پنالتی گل‌شده در ۲۴ ساعت ۱۱۱۱ ضربه بود و یک رکورد غیررسمی با ۲۰۷۵ پنالتی هم وجود داشت. او در عرض چهار ساعت، رکورد رسمی را شکست و چند ساعت بعد، رکورد غیررسمی را هم جابه‌جا کرد. همسرش به او پیشنهاد داد که به خانه برود و بخوابد اما او قصد رفتن نداشت و در نهایت به آمار ۷۸۷۶ پنالتی گل‌شده رسید.

رحمان نمی‌خواهد این آخرین رکورد او باشد. از او سؤال شد که آیا رکورد بعدی‌اش فوتبال روی کره ماه است و او گفت: «راستش این ایده خوبی است!»

منبع: ESPN